

Hết học kỳ, tôi đã mang thai tháng thứ ba, tuy nhiên thân hình cũng không có biến hóa gì lớn, người duy nhất biết rõ tôi mang thai là Vĩ San cũng rất lo lắng cho tôi, mặc dù từ năm thứ tư cậu ấy đã có bạn trai, nhưng vẫn rất hay quan tâm tôi, khiến tôi cảm thấy thật áy náy với bạn trai cậu ấy.

Trừ lần đó ra, Lam Vũ mỗi ngày hỏi han càng ân cần, khiến người đang trong chương trình học nặng nề là Hàn Thư tức giận không thôi.

"Huyền... Ăn no chưa? Anh mua ổi mà em thích này!" Hàn Thư một tuần hết bốn ngày đều phải ở giảng đường, làm cho Lam Vũ vui vẻ cực kỳ.

"Cám ơn anh!" Tôi mỉm cười tiếp nhận.

Biến hóa lớn nhất sau khi mang thai là tôi thích ăn ổi, những thứ mà tôi thường hay ăn trước đây giờ lại không thích nữa, mà trước kia tôi không hề đụng tới ổi thì giờ đó lại là trái cây tôi yêu thích nhất.

"Alo? Hiện tại tớ đang cùng Huyền ăn cơm trưa đây!" Lam Vũ đặc ý nói qua điện thoại.

"Đáng đời cậu đó!"

"Tiểu Vũ, không cần phải khách khí với anh ấy!" Tôi cười cười cầm lấy điện thoại.

Thật ra Hàn Thư đã đăng kí môn học nhiều hơn một chút, bởi vì anh nghĩ như vậy thì lúc học năm cuối có thể chăm sóc tôi nhiều hơn. Nhưng mà như vậy ngược lại mỗi ngày đều bị Lam Vũ chọc giận thiếu chút nữa là học máu.

"Ăn cơm ngon miệng chứ?" Từ trong điện thoại có thể nghe ra giọng nói nhẹ nhàng của anh.

"Ừ! Anh khỏe không? Đã ăn cơm trưa chưa?" Tôi mỉm cười hỏi anh.

"Ừ, có ăn rồi, em tan học sớm thì phải trở về nghỉ ngơi đó!"

"Được rồi, anh cũng không được để mình mệt mỏi quá đâu đấy!"

Mấy ngày gần đây anh luôn mệt mỏi, mỗi lần về nhà cơm nước xong xuôi thì cùng tôi nói chuyện phiếm, bởi vì mệt mỏi quá mà ngủ lúc nào không hay, việc học nặng nề cũng khiến anh có chút không chịu nổi rồi. Lại thêm về sau nửa đêm tôi hay đói mà tỉnh dậy, cũng không có ý định quấy rầy lúc anh đang ngủ, nhưng mỗi lần đứng dậy thì anh sẽ đi theo sau mà hỏi tôi muốn ăn gì là lại chạy đi mua, nhìn tôi vừa ăn khuya vừa nói chuyện, so với người mỗi ngày đều ngủ 10 tiếng như tôi, anh vì tôi mà sút cân rất nhiều.

Tôi đã nói anh không cần cực khổ như vậy, sau khi tốt nghiệp là có thể trở về nhà đợi sinh, anh không cần quá lo lắng. Nhưng anh lại muốn nhìn tôi thì mới thấy vui vẻ, nên hiện tại thà rằng anh chịu mệt một chút cũng muốn tôi ở lại cùng anh cho tới lúc tốt nghiệp. Tôi ngoại trừ đau lòng còn có cảm động không thôi.

Không biết từ lúc nào mà anh từ tên nhóc kỳ quặc tùy hứng biến thành người đàn ông biết cách chăm sóc thế này nữa.

Khi tôi kết thúc kỳ thi cuối năm, mang thai cũng gần năm tháng, mặc dù có mập lên, nhưng bạn tốt cũng chỉ cười nói bảo mập phì, Vĩ San đi cùng cũng chỉ mỉm cười, cậu ấy hẳn là rất hạnh phúc nên cũng xinh đẹp hơn rất nhiều.

"Tớ ước gì cũng có người yêu như cậu!" Vĩ San nhìn ta nói như vậy.

“Chẳng qua là cậu mắt cao hơn đầu, lại không thích con trai nhỏ tuổi hơn mình.” Tôi cười nói với cậu ấy như vậy, nếu không phải tiếp xúc với Hàn Thư trước, có lẽ tôi cùng Vĩ San cũng có chung mẫu người để thích. Thật ra, Vĩ San từ năm hai đến nay luôn có một học đệ theo đuổi mãi không buông, mãi cho đến khi Vĩ San có bạn trai thì cậu ta mới kết giao cùng một nữ sinh trong lớp.

“Thật ra thì tớ cũng không phải chán ghét gì cậu ta.” Vĩ San nhỏ giọng nói.

“Tớ hiểu!”

Hiện tại Vĩ San hạnh phúc là tốt rồi, lúc đó học đệ năm lần bảy lượt theo đuổi Vĩ San, hại cô ấy trở thành trò cười trong mắt người khác, bởi vì có lời đồn cô ấy yêu học đệ, là trâu già gặm cỏ non, làm cho người rất xem trọng mặt mũi như cô ấy khá là tức giận, vì vậy mới hoàn toàn cự tuyệt học đệ kia.

Nhưng hiện tại thì cô ấy hạnh phúc là tốt rồi, tôi nhìn Vĩ San mỉm cười.

Hôm nay Hàn Thư ôm hôn tôi, tôi cũng hôn trả lại, mà không nghĩ tới anh đột nhiên lại cương lên.

“Anh vào phòng tắm.” Anh đỏ mặt cười cười.

“Không sao đâu! Trong sách cũng có nói chỉ cần thai kỳ ổn định là có thể làm.” Tôi đau lòng nhìn anh, vì vậy liền kéo anh lại.

“Nhưng mà anh sợ.....”

“Cẩn thận một chút là được mà.” Tôi ngồi trên chân anh, rồi cẩn thận hôn anh.

Cuối cùng anh cũng không chịu đựng nổi, ôm tôi đến trên giường rồi mới chậm rãi cởi quần LốT của tôi, sau đó cởi bỏ quần áo chính mình rồi mới trở lại bên cạnh tôi.

“Nếu có chỗ nào không thoải mái thì nói với anh.” Trước khi hành động anh dặn dò tôi.

“Ừm!”

Sau đó Hàn Thư ôm tôi ngồi lên trên đùi anh, ngón tay thon dài khuấy động âm hạch cùng hạ thân mẫn cảm của tôi, có lẽ lâu rồi không có trải qua đụng chạm như vậy, nên tôi cũng có chút rung động khoái cảm. Hạ thân chậm rãi có cảm giác ướt át.

“Mang thai nên em mập lên rồi! Không biết sau này có ốm lại được không nữa?” Tôi nhìn mình trong gương, đột nhiên cảm thấy chán nản không thôi.

“Ngốc nghếch! Em không... cần phải tự ti như thế.” Anh cười, nhưng có cảm giác là có chút ản nhẫn cứng ngắc, hẳn là do anh duy trì trạng thái cương hồi lâu.

“Có thể vào được mà!” Tôi mỉm cười nhìn anh.

Vì vậy anh chậm rãi ôm lấy tôi, để tôi nửa quỳ, sau đó mới chậm rãi để cho dương v*т tiến vào trong cơ thể của tôi, tuy nhiên lúc tiến vào, anh lại không dám động, ta cười cười sau đó tự mình nâng eo chuyển động.

Anh ôm eo của tôi, lại nói: “Nhớ rõ, nếu không thoải mái thì phải nói!”

Sau đó mới chậm rãi ôm tôi làm.

Mãi cho đến khi dường như anh có khoái cảm, cảm nhận được dương v*т của anh phóng ra, anh mới chậm rãi ôm lấy tôi, rồi rút ra khỏi thân thể tôi.

“Hình như anh không có thoải mái lắm?” Tôi cảm thấy tội lỗi nhìn anh.

“Được rồi! Cô ngốc!” Anh cười cười.

“Còn không thì lần sau em dùng miệng nhé!” Tôi nhìn anh nói, mà anh chỉ lắc đầu, bảo: “Con sẽ không nghĩ là mẹ của nó lại làm loại chuyện này đâu.”

Tôi mỉm thật ngọt cười nhìn anh.

Vừa dựa vào ngực anh, thì điện thoại lại vang lên.

Nghe âm thanh nói chuyện của Hàn Thư, thấy anh cười rồi cúp điện thoại, tôi nhìn anh hiếu kỳ.

“Mẹ anh nói, nếu như hiện tại anh đang làm gì gì đó với em thì mẹ sẽ cắt chân anh. Bởi vì trước kia bà cùng ba anh cũng giống vậy.” Anh cười to nói.

“Mẹ anh thật sự vui tính đó! Nhưng mà ngược lại là em câu dẫn anh, bà hẳn là không nghĩ tới điểm này.” Tôi cũng cười to, cả người đụng phải lồng ngực của anh.

“Ngốc nghếch!” Anh sờ trán của tôi, sau đó nói: “Vì vậy gả cho anh là tốt nhất! Vì mẹ anh rất vui tính!”

“Đứa ngốc!” Tôi cười hôn anh.

Đến lúc tốt nghiệp, tôi vốn định ở chung cùng Hàn Thư cho đến khi anh học xong năm tư. Nhưng cha mẹ hai bên đều không đồng ý, cảm thấy tôi gần sinh em bé, vì vậy liền bắt buộc tôi phải về nhà chờ sinh. Điều này làm cho Hàn Thư tức giận không thôi, nói rằng sớm biết như vậy thì năm ba đã sửa lại một ít môn học để về cùng tôi.

Nhưng dù sao thì năm anh tốt nghiệp chúng tôi cũng kết hôn, chỉ là để bụng lớn chụp ảnh khiến tôi không thích lắm.

Về phần sở nghiên cứu thì tôi thi đậu sở nghiên cứu gần nhà, suy tính rất nhiều, cảm thấy vẫn phải đi về nhà, như vậy mới có thể dễ bề chăm sóc. Tuy nhiên lúc thi đậu thì tôi xin tạm thời nghỉ học, Hàn Thư cũng rất vui vẻ vì như vậy thì anh cũng không ngại thua tôi một năm, mục tiêu hiện tại của anh là thi đậu vào trường học của tôi.

Trong thời gian tạm nghỉ học thì tôi ở nhà toàn tâm toàn ý vào việc học tập chăm sóc em bé, Vĩ San sau khi tốt nghiệp liền chia tay bạn trai, rồi mất liên lạc, nhưng mà học đệ của nàng nói với tôi là hiện tại đã có người chăm sóc cô ấy, không cần phải quá lo lắng. Hiện tại Hàn Thư ngoài học bài thì hứng thú lớn nhất chính là đoạt mẹ với con trai.

“Tên nhóc □hế tiết, đây là vợ của ba đó!” Hàn Thư lớn tiếng với cục cưng, hoàn toàn không thích việc cục cưng dính chặt vào ngực tôi như vậy.

Mà cục cưng chỉ dùng “ê a ê a” để trả lời ông bố nào đó.

“Thật là muốn đánh mà!” Anh dùng sức ôm chặt lấy cục cưng, rồi hôn lên tôi.

Thằng nhóc ngoại trừ bất bình kêu to thì còn ra sức đập anh vài cái.

Tình huống như vậy dường như ngày nào cũng xảy ra.

Anh vẫn là một người bốc đồng như trước.

Nhưng mà tôi rất yêu anh.

Tuy nhiên anh vẫn háo sắc như cũ mà thôi.

__ Hoàn __